

тѣзи сѣщитѣ както си сѣ были и въ
врѣмето на Кирилла и Методіѣ, и ный
смѣло можемъ каза, че ако най-старото
изданіе на Евангеліето, както е было
прѣди порусваніето му, ся прочетеше
прѣдъ единъ Българинъ и Русинъ и е-
динътъ както и другыйтъ бы го разумѣлъ
съ сѣщятъ мѣчнотіѣ. Върху това азъ
смѣѣ да кажъ че послѣднійтъ прѣводъ
на Новый Завѣтъ ся разбира съвѣстѣ
свободно отъ всякой Българинъ, когато
той нѣма освѣнь дестина само думы, и
пакъ собственытъ имена, които да не
сѣ славенскы. Колкото смѣсицѣ и да има
отъ турскы, грѣцкы, а може да кажемъ
още и отъ френскы думы, въ днешный
Българскый языкъ, пакъ това не що да ре-
че че той не е славенско происхожденіе,
защото у народонаселеніята които сѣ по-
навѣтрѣ, както въ балканскы-тъ страны,
языкътъ е по-чистъ и по-близу до пѣр-
воначалный языкъ.

Освѣнь туй голѣмы погрѣшки сѣ ста-
нали и у най-извѣстнытъ авторы както
и за числото на днешнытъ Българи, Ша-